

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

dags, gav han tilsagn om energisk at arbejde videre med disse problemer; men vi må jo erkende, at det er en ny situation, Kommission er stillet over for, efter at Danmark er blevet medlem, og man må også erkende, at vi ikke tilskyndede Kommissionen til at ansætte folk, der kunne oversætte fra skandinavisk til fremmede sprog og fra fremmede sprog til skandinavisk, før folkeafstemningen var overstået. Det mente vi ikke at vi burde gøre. Kommissionen fulgte en særlige forsigtig ansættelsespolitik indtil folkeafstemningen, og det mener jeg var en rigtig politik, men det har selvfølgelig haft den eftervirkning, at der nu må gå en vis tid, før vi kan få det i orden. Vi gør, hvad vi kan, og vi beklager, at man ikke er kommet længere.

Jette Boutrup: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, selv om indholdet af det var, som jeg havde ventet. Det var fuld af god vilje, men denne gode vilje kunne altså ikke udmøntes i handling på grund af tekniske vanskeligheder. Det finder jeg ikke rigtig, at nogen kan være tilfredse med. Markedsministeren har også gennem mange år regnet med, at vi blev medlemmer, og vi modstandere har ikke forspildt nogen chance for at udtrykke vores skepsis over for virkningerne af medlemskabet.

Jeg forstår godt ministerens tilbageholdenhed med hensyn til at komme med ansættelsesbevillinger, før resultatet lå klart den 2. oktober, men med de nuværende tilstande må det være helt klart, at vort demokrati, hvis vi skal fortsætte på den måde, som det er nu, faktisk langsomt er ved at gå i forfald. Vi kan ikke få forslagene på dansk, vi ved ikke, hvilke tidsfrister der er til at gøre indsigelser i, og sidst men ikke mindst har den menige borger ikke mulighed for at komme i besiddelse af de forslag, der fremlægges fra EFs side, bl. a. på grund af den dårlige pressedækning.

Vi får som følge heraf ingen deputationer; kort sagt, den demokratiske beslutningsproces, vi er vant til, finder ikke sted. Det vil i høj grad være ønskeligt, at alle de forslag, der fremsættes fra EFs side, får en lige så omhyggelig behandling her i folketinget som vore egne forslag. Sker dette ikke, vil be-

folkningen med fuld ret kunne komme og sige, at der bliver handlet hen over hovedet på dem.

Jeg vil gerne spørge, hvad ministeren har i sinde at stille op mod denne meget udemokratiske tilstand, som vi befinder os i.

Per Dich: Det, der kalder mig op, er noget, udenrigsøkonomiminister Ivar Nørgaard sagde om en mulighed for oversættelse fra f. eks. engelske tekster. Nu ved jeg, at både udenrigsøkonomiministeren og jeg har fulgt forskellige sprogkurser og derfor er i stand til at forstå, eller gør i hvert fald forsøg på at forstå, hvad der står i disse ejendommelige dokumenter, man modtager fra De europæiske Fællesskaber. Men jeg synes, erfaringerne med hensyn til at oversætte fra andre sprog end det, som vel egentlig hele tiden trods alt regnes som hovedsproget i EF, nemlig fransk, ikke er så gode.

Jeg mindes f. eks., at statsministeren vendte hjem fra et topmøde i Paris og havde skrevet under på en topmødeerklæring, som ikke forefandt på dansk, men på fransk og engelsk. Dagen efter bragte Berlingske Tidende en oversættelse af denne erklæring, som afveg ganske betydeligt på nogle punkter fra en oversættelse af samme erklæring, som kom fra udenrigsministeriet. Årsagen var den, at Berlingske Tidendes oversættelse beroede på den engelske tekst, mens udenrigsministeriets beroede på den franske tekst. Jeg synes, det er betænkeligt, også i forbindelse med det, som for mig efterhånden i nogen grad kommer til at virke som et illusionsnummer, nemlig den fortegnelse, som tingets medlemmer efter fælles overenskomst herinde regelmæssigt modtager over de løbende EF-sager, så meget mere som der i disse sager er en lang række meget vigtige punkter, som vi dermed ikke kan regne med at offentligheden bliver ad- viseret om.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard): Jeg kan være enig i, at beklage, at man fortsat har en dårligere pressedækning af, hvad der foregår i fællesmarkedet, end af hvad der foregår så mange andre steder. Jeg ved såmænd ikke, om den er så meget dårligere end pressedækningen af, hvad der foregår her i folketinget. Man ple-